

Kredyt waloryzowany kursem franka – szansa na zwrot części pieniędzy

W dniu 14 maja 2015 r. zapadł przełomowy wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, w którym Sąd jednoznacznie skrytykował stosowanie przez banki niedozwolonych klauzul waloryzacyjnych (sygn. akt [I ACa 16/15](#)). Określił także skutki zastrzegania takich klauzul uznając, że nie wiążą one konsumentów. Takie stanowisko otwiera wielu kredytobiorcom **możliwość dochodzenia od banków zwrotu wpłaconych nadwyżek, które częstokroć wynosiły kilkadziesiąt lub nawet kilkaset tysięcy złotych**. Jednak żeby powołać się na bezskuteczność klauzuli waloryzacyjnej, należy najpierw sprawdzić, czy sytuacja konkretnego kredytobiorcy odpowiada stanowi faktycznemu, który był podstawą wydania omawianego wyroku. Powyższy wyrok nie tworzy bowiem nowego prawa, a wskazuje jedynie sposób interpretacji określonego stanu faktycznego. Jeżeli więc kredytobiorca jest w takiej samej albo bardzo podobnej sytuacji, jak powód w omawianej sprawie sądowej, także i on ma szansę otrzymać zwrot pieniędzy.

Stan faktyczny omawianego wyroku:

- ➔ konsument zawarł umowę o kredyt waloryzowany kursem franka z BRE Bank S. A. z siedzibą w Warszawie (obecnie mBank),
- ➔ kredyt został przyznany w złotówkach, a następnie przeliczony na franki według kursu ustalonego przez Bank,
- ➔ klientowi został przedstawiony harmonogram spłaty rat we frankach,
- ➔ klient spłacał wszystkie raty w złotówkach, przeliczając raty we frankach według kursu ustalonego przez Bank,
- ➔ klauzule waloryzacyjne zostały określone w następujący sposób:

„Zgodnie z § 7 ust. 1 umowy (...) udziela Kredytobiorcy, kredytu hipotecznego przeznaczonego na cel określony w § 1 ust. 1 umowy, w kwocie określonej w § 1 ust. 2, waloryzowanego kursem kupna CHF wg tabeli kursowej (...) Banku S.A Kwota kredytu wyrażona w CHF walucie jest ustalana na podstawie kursu kupna waluty CHF z tabeli kursowej (...) Bank S.A z dnia uruchomienia kredytu”

„Zgodnie z § 11 ust. 1-2 i 4 kredytobiorca zobowiązuje się do spłaty kapitału wraz z odsetkami miesięcznie w ratach kapitałowo- odsetkowych określonych w § 1 ust. 5 w terminach i kwotach zawartych w harmonogramie spłat. Raty kapitałowo - odsetkowe spłacane są w złotych po uprzednim ich przeliczeniu wg kursu sprzedaży CHF z tabeli kursowej (...) Banku S.A., obowiązującego na dzień spłaty z godziny 14:50 (ust. 4).”

- ➔ powyższe klauzule waloryzacyjne nie były indywidualnie uzgadniane pomiędzy stronami, co oznacza, że znajdowały się na bankowym wzorze umowy i nie było możliwości ich zmiany,
- ➔ żadne z postanowień umowy nie określało dokładnie, jak bank ma obliczać kurs franka szwajcarskiego.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Apelacyjny w Szczecinie orzekł, że klauzule waloryzacyjne zastrzeżone w § 7 i § 11 umowy kredytowej są niedozwolone i nie wiążą kredytobiorcy. Jego zdaniem **Bank nie może przyznawać sobie prawa do jednostronnego regulowania wysokości rat kredytu poprzez regulowanie kursu sprzedaży franka szwajcarskiego**. Zatem Sąd stwierdził, że umowa kredytu jest ważna, ale kredyt nie mógł być w ogóle waloryzowany. Oznacza to, że **kredyt jako przyznany w złotych, powinien być też spłacany w złotych**, bez przewalutowania.

Po opublikowaniu powyższego orzeczenia **pojawiła się więc możliwość dochodzenia od mBanku zwrotu wpłaconych nadwyżek, które kredytobiorcy uiścili stosując się do bezskutecznych klauzul waloryzacyjnych**. Dlatego zapraszamy do konsultacji z prawnikami Kancelarii Klatka i partnerzy, którzy udzielą profesjonalnej pomocy w dochodzeniu należnych roszczeń.